

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5OboE/108/2013
Identifikačné číslo spisu:	2708899927
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2708899927.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: V. K., nar. XX. I. XXXX, naposledy bytom R., zomrelej X. N. XXXX, o vymoženie 348,54 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn.: 2Er 2849/2008, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2013, č. k.: 21CoE 171/2012-60, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2013, č. k.: 21CoE 171/2012-60 z a s t a v u j e .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Skalica uznesením z 3. novembra 2011, č. k.: 2Er 2849/2008-22 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku. Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Márii Krasňanovej náhradu trov exekúcie v sume 102,12 EUR do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že notárska zápisnica spísaná na základe zmluvy o úvere, ktorá obsahovala neprijateľné podmienky, nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, preto súd v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Súd priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v celkovej sume 102,12 EUR.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, napadnutým uznesením uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Odvolací súd, ktorý je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 O. s. p.) po preskúmaní uznesenia v napadnutej časti dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav, vec správne právne posúdil a rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na základe návrhu oprávneného exekučné konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor ES o rozhodnutie o predbežnej otázke výkladu primárneho a sekundárneho

úniového práva tak, ako to požadoval odvolateľ. Odvolací súd po posúdení predmetu sporu v spojení s otázkami, ktoré oprávnený žiadal položiť Súdnemu dvoru EÚ, skonštatoval, že oprávneným formulované otázky nemajú žiadnu súvislosť a vzťah k prebiehajúcemu konaniu, nemajú reálny dosah na prebiehajúci spor a v tomto prípade ide o otázky zjavne neopodstatnené a irelevantné, na základe čoho odvolací súd nepovažoval za potrebné exekučné konanie prerušiť tak, ako to požadoval odvolateľ, preto návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. K odvolaniu exekútora odvolací súd skonštatoval, že o trovách exekúcie rozhodol súd prvého stupňa správne, keď na ich zaplatenie zaviazal oprávneného a trovy exekúcie určil v správnej výške. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti výroku napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil predovšetkým tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p., že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a článok 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s ustanovením § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Zdôraznil tiež, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a že v ňom bol nesprávne poučený o nemožnosti napadnúť odvolaním výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a § 237 písm. a/ O. s. p., že súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci, pretože súdy oboch stupňov nesprávne interpretovali § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1 a 2 zákon č. 244/2002 Z. z.; ustanovením § 237 písm. d/ O. s. p., že v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo, pretože vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku už bola právoplatne posúdená tým, že exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom tým, že súdy s oprávneným nekomunikovali o jeho právnych a skutkových návrhoch, nevzali na zreteľ jeho námietky proti prejednávaniu veci, konali bez nariadenia pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jeho právo, aby jeho právna vec bola „vnútroštátnym súdom rozhodovaná na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je po vstupe Slovenskej republiky do EÚ je aj výklad práva EÚ“, ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie, ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súdy nesprávne aplikovali a interpretovali § 44 ods. 2, § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a tiež ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania a navrhol, aby dovolací súd rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia. Taktiež navrhol, aby dovolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil prejudiciálne otázky, ktoré bližšie v dovolaní špecifikoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, predovšetkým skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní a dovolaní oprávneného konať.

Podľa § 103 O. s. p., ktoré ustanovenie platí na dovolacom súde primerane (§ 243c O. s. p.) kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Dospel k záveru, že tieto podmienky nie sú splnené.

Podľa § 19 O. s. p. spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 107 ods. 1 O. s. p., ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť, alebo či môže v ňom pokračovať.

Podľa § 107 ods. 3 O. s. p., konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, prípadne s tými, ktorí podľa výsledku dedičského konania prevzali právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve, ak povaha veci nepripúšťa, aby sa v konaní pokračovalo skôr.

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj spôsobilosť byť účastníkom konania, vyplývajúca zo zákona.

V danom prípade je z obsahu spisu zrejmé, že povinná zomrela dňa 5. júna 2008 v Skalici. Okresný súd v Skalici uznesením z 10. februára 2009, sp. zn. 3D 224/2008, D not 183/08 - K v zmysle § 175h ods. 1 O. s. p. konanie v dedičskej veci zastavil, pretože poručiťka nezanechala žiaden hnutelný a ani nehnuteľný majetok, ktorý by dedičia po poručiťke prihlásili k prejednávaniu (č. l. 39). Vzhľadom na zistenie, že v priebehu konania povinná stratila spôsobilosť byť účastníkom konania, dovolací súd dovolacie konanie zastavil.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., keďže dovolacie konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.